ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
15 ΔΕΚ 1906

ΕΤΟΣ ΚΖ'.
ΑΡΙΘ. 53

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ
Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμμ. της ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἄμυνα ὑπὲρ τοῦ δικαίου — Ἐπιθεώρησις ξένου τύπου — Διωγμὸς ὀρθοδόξων — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Τεκμήρια ἀδελφικῆς συμπαθείας — Δηλώσεις.

ΑΜΥΝΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Κατὰ τὰς θλιβερὰς ἡμέρας, ἃς διανύομεν, κρίμασιν οἷς οἶδε μόνος ὁ τῆς Ἐκκλησίας αἰώνιος τελειωτὴς καὶ νυμφίος, ἡμέρας, καθ' ἃς πολλὴ ἡ προσπάθεια πρὸς ἄμυναν ἐρρωμένην τῶν δικαίων ἡμῶν, πολὺς ὁ κόπος ὁ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν κεκτημένων ἡμῖν προνομίων καὶ συμφερόντων, ὁ κατὰ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀδιάκοπος πόλεμος ὑπερέβη πᾶν ὅριον προσδοκίας. Ὕβρεις καὶ λοίδοροι κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἐκφράσεις καὶ προπηλακισμοὶ ἀνόσιοι, κατόπι τῆς πρὸς ἐξόντωσιν τῶν ὀρθοδόξων ὑπὸ σχισματικῶν ἐνεργείας, ἀκούονται καὶ γράφονται κατ' αὐτῆς ὑπὸ χριστιανῶν ἀμβλυῖαν ἐχόντων τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὡμολογημένων πρὸς αὐτοὺς ἀγαθοεργιῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τέκνων αὐτῆς πνευματικῶν, ἅτινα κατὰ χρόνους δυσχειμέρους καὶ πονηρὰς ἡμέρας, ἐν ἀλγειναῖς συστροφαῖς κοσμικῶν ἀκαταστασιῶν, ἐναγκαλισαμένη καὶ περιέπουσα, διέσωσεν ἀπὸ βεβαίας ἐξοντώσεως, ἀπὸ προσδοκωμένης ἀφαντώσεως, ὡς ἡ ἀψευδὴς ἱστορία μαρτυρεῖ.

Ἔξω πάσης χρηστῆς ἐλπίδος καὶ ἀδόκητος κρίνεται ὁ λυσσώδης ἀγὼν ὁ κατ' αὐτῆς, ὁ κατὰ τοῦ «Φαναρίου», καθὼς οἱ πολέμιοι γράφουσι, τοῦ κακὸν οὐδὲν αὐτοῖς ἐργασαμένου, οὔτε τι καὶ πόρρωθεν ἐπιβλαβὲς, ἀλλὰ περιστείλαντος τὰς ἐναντίον αὐτῶν ὁρμὰς καὶ δολοπλοκίας ἀλλοδόξων καὶ ἀλλοθρόων λαῶν καὶ συστημάτων, ἀσφαλίσαντος δὲ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν ὅπως, ἐλεύθεροι σήμερον ὄντες, παρασκευάσωσιν εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν μητέρα «δούλειον ἦμαρ».

Ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐπιτηδεύοντες τὸν κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀγῶνα οἱ διὰ τῶν διδασκάλων καὶ κηρύκων καὶ ποιμένων αὐτῆς εἰς τὴν εὐθαλῆ τῆς ὀρθοδοξίας καλλιέλαιον ἐγκεντρισθέντες χριστιανοὶ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς, εἴπομεν καὶ ἐπανελάβομεν ὅτι ποτίζουσι τὴν πνευματικὴν μητέρα καὶ τροφὸν ἀντὶ τοῦ μάνα χολὴν, ἀνθ' ὕδατος ὄξος. Οἱ ταῦτα πρὸς αὐτὴν ἀγνωμόνως ἀποδίδοντες ἀνομολογοῦσιν, ἢ ἄλλοτέ

ποτε, ἐν μακαρίοις χρόνοις, ὡμολόγησαν τὴν εὐεργεσίαν· καὶ σήμερον δὲ φίλοι τῆς ἀληθείας ἱστορικοὶ καὶ διδάσκαλοι παρ' αὐτοῖς ἀραιότερόν πως συμφάσκουσιν ἐν τῇ τῆς ἀληθείας παραστάσει. Ἀπὸ ἐτῶν δὲ ὀλιγίστων, οἱ μὲν τὴν ἀλήθειαν ταύτην γινώσκοντες φυλακὴν ἔθεντο τῷ στόματι, οἱ δὲ, ποικίλα συμφέροντα καὶ κέρδη μεταδιώκοντες ἀγνώριστα, δημιουργοῦσι καταφορᾶς ἀμμοθέμεθλον οἰκοδόμημα συσσωρεύοντες ἐφ' ὕβρεων χλευασμοὺς, ἐπὶ χλευασμῶν λοιδορίας, καὶ συκοφαντίας ἐπὶ λοιδοριῶν, διαστρέφουσιν ἱστορικὰ γεγονότα, καὶ τὸν παρ' αὐτοῖς τύπον, τὸν κατ' ἀτυχίαν ἐλεύθερον, δοῦλον ὑλικοῖς συμφέρουσι ποιούμενοι πόλεμον ἐγείρουσι κατὰ τῆς ὀρθοδόξου καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας, καθ' ὅλου τοῦ Γένους ἡμῶν, κατὰ τοῦ «Φαναρίου», κατὰ τοῦ Πατριαρχείου, ἵνα παραπείσωσι τοὺς ἁπλοϊκωτέρους ὅτι μέγας ἐπικρέμαται κίνδυνος ἐκ Φαναρίου κατὰ πάσης χριστιανικῆς οὐχὶ ἑλληνικῆς ἐθνικότητος. Καὶ παραπείθοντες, ὅσοι δημοκόποι—τοιοῦτοι δὲ πολλοὶ, προβαίνουσι μέχρις ἐξοντώσεως, οὐδὲ πρὸ τῶν φόνων ἀποδειλιῶντες, οὐδὲ πρὸς οἱονδήποτε πρόσκομμα ἀποδυσπετοῦντες. ἀφοῦ οὔτε τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἔχουσι παρεμποδίζοντα αὐτούς.

Οὕτως ἡ εὐεργετικὴ τοῦ Γούτεμβεργ ἐφεύρεσις συντελεῖ εἰς ἔμμεσον καὶ ἄμεσον ὑποστήριξιν ἀγῶνος ἀπανθρώπου κατὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν καὶ αὐτῶν τῶν διωκτῶν μητρὸς Ἐκκλησίας, ἥτις οὐδὲν τὸ καινὸν φθέγγεται βοῶσα κατὰ τῆς ἀγνωμοσύνης, οὐδὲ δόγμα ξενίζον εἰσφέρει, δικαιοσύνην ἐξαιτουμένη καὶ τῶν δικαίων αὐτῆς τῶν παλαιφάτων ὑπεραμυνομένη Ἐνῷ δὲ καπνὸς οἰκιῶν καιομένων καὶ ναῶν βεβηλουμένων αἰσθητὸς ἡμῖν ἔτι γίνεται καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῷ παλαιῷ καὶ νέῳ κόσμῳ χριστιανικοῖς λαοῖς, ἐνῷ εἰς τὰ ὦτα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου σύμπαντος ὀλολύντων τε καὶ ὀλυμένων οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πρόσφατός ἐστι, συγκινοῦσα πάντα πεπολιτισμένον ἄνθρωπον, κηρύγματα ἀπάνθρωπα τῶν ἄλλοτε—οὐ πρὸ πολλοῦ—ἐρπόντων πρὸ τοῦ «Φαναρίου» διαπέμπονται ἀνὰ τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, καὶ μήπω παρ' ἡμῖν ἀπὸ τινων αἰώνων ἀκουσθεῖσα διαθέει ὑβριστικὴ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἀπόκρισις ἄρχοντος χριστιανοῦ, βλαστοῦ οἰκογενείας ἐπιφανεστάτης, ἐπ' ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ κηρύττοντος εὐδαιμονίαν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἡ ὕβρις ἀπευθύνεται πρὸς Ἐκκλησίαν, ἧς ἡ μὲν ἡγεμονία ἡ πνευματικὴ ἀρχαιοτέρα τυγχάνει πασῶν τῶν περὶ ἡμᾶς κοσμικῶν ἡγεμονιῶν καὶ τῶν ἐν τῇ χερσοννήσῳ τοῦ Αἵμου, τὸ δὲ μέγα (κατὰ τοὺς ἀχαρίστους υἱοὺς αὐτῆς) σφάλμα ὅτι, οὐδὲν καινὸν εἰσφέρουσα δόγμα, οὔτε ξενίζουσαν παρεισάγουσα διδαχὴν, ἐξαιτεῖται δικαιοσύνην, ὑπεραμυνομένη τῶν δικαίων ἑαυτῆς τε καὶ τῶν πιστῶν αὐτῇ καὶ τῇ ἀγνῇ χριστιανικῇ διδασκαλίᾳ διαμενόντων λαῶν.

Διότι ἀδίκους προβάλλουσι ζητήσεις οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐπιτιθέμενοι, συμμαχικῶς ζητοῦντες ἀπ' αὐτῆς τὴν ἐκχώρησιν αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ ἐδάφους, τοῦ κατεχομένου ἀπ' αἰώνων ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἵνα δημιουργήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὴν οἰκοδομὴν νέου τινὸς ἀγνώστου καθεστῶτος, θεμελιουμένου ἐπὶ νεοκατασκευάστων ἐθνοτήτων ἢ ἐπὶ ἀξιώσεων, ἀστηρίκτων κατὰ τὸ δίκαιον, κατὰ τὴν ἱστορίαν, κατὰ τὴν ἐθνολογίαν. Τούτων μὴ παραχωρουμένων αὐτοῖς, ἡ ἀνοσία ἐπίθεσις αὐξάνουσα καθίσταται ἀμείλικτος, διότι οἱ ζητοῦντες καὶ οἱ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτῶν φρονοῦσιν ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ προσωνυμία καὶ ὁ οἰκουμενικὸς τίτλος τοῦ Πατριαρχείου, ὃν ἐπὶ αἰῶνας ἐδικαίωσε μεριμνῆσαν ὑπὲρ ἐθνικῆς σωτηρίας τῶν ὑπ' αὐτὸ θεόθεν τεταγμένων ὀρθοδόξων λαῶν, ὁ τίτλος οὗτος ὑποχρεοῖ αὐτὸ νὰ παρέχῃ πᾶν εἴ τι ἂν ζητήσωσι, κἂν ἀποβλέπῃ τοῦτο εἰς βλάβην καὶ ἐξόντωσιν τῶν λοιπῶν ὑπ' αὐτὸ ἐθνικοτήτων καὶ μάλιστα τῆς ἀρχαιοτέρας, τῆς τὸ μεῖζον αὐτοῦ πλήρωμα συναποτελούσης, τῆς ἀποδεξαμένης πρὶν ἐκείνων τὸ χριστιανικὸν θρήσκευμα, τῆς αὐτὸ μεταλαμπαδευσάσης εἰς ἑτέρας φυλὰς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου μέχρι πρὸ δέκα αἰώνων καθημένας. Ἐπικαλοῦνται δὲ τὴν οἰκουμενικότητα τοῦ Πατριαρχείου, ἐπιλανθανόμενοι τῆς ἀληθείας ὅτι, κἂν ὑποτεθῇ ὅτι δίκαια καὶ φρόνιμά ποτε ἐζήτησαν, ἡ οἰκουμενικότης αὕτη δίδει δικαίωμα τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ἵνα καὶ αὕτη ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς ἀποφάσεις, ὡς ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐπέβαλλε, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, «ἵνα μὴ χαωθῇ ὁ νόμος ἡμῶν»—ὡς ἡγεμὼν ὀρθόδοξος πρὸς οἰκουμενικὸν ἔγραφε πατριάρχην, ἡγέτην ἐκείνων τῶν λαῶν καὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον.

Τοιοῦτο καὶ νῦν τὸ Πατριαρχεῖον «τοῦ Φαναρίου», τοιαύτη καὶ νῦν ἡ Μ. Ἐκκλησία· οὐδὲν

καινὸν εἰσφέρουσα δόγμα, οὔτε διδαχήν τινα παρεισάγουσα ξενίζουσαν, ἀλλ' ὑπεραμυνομένη τῶν δικαίων αὐτῆς τῶν θεοσδότων, ἅτινα καὶ σουλτανικαὶ ῥῆτραι ἐκύρωσαν καὶ συνθῆκαι διεθνεῖς ἐσεβάσθησαν. Ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτῆς, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὑπ' αὐτὴν ὀρθοδόξων λαῶν ἀγωνίζεται ἔργῳ τε καὶ λόγῳ· οἱ δὲ ζητήσαντες τὴν μετρίασιν τῶν ὑπὸ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» γραφομένων ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ γραφόμενα ταῦτα, τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγονότων ἀναπαριστῶντα, δηλοῦσιν ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία ζητεῖ δικαιοσύνην.

Διότι ζητεῖ νῦν τὴν ἐπάνοδον τοῦ διαταραχθέντος ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος ἔν τε τῇ τοπαρχίᾳ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Βουλγαρίας. Ζητεῖ τὸ δίκαιον τὸ ἀνῆκον αὐτῇ, τὸ ἀνῆκον τοῖς πιστοῖς αὐτῇ διαμένουσιν ὀρθοδόξοις. Ἐπὶ τοῦ παρελθόντος αὐτῆς ἐρειδομένη, ἐπὶ τῶν ἱερῶν καθεστώτων, ἐπὶ τῶν τῶν ὑπὸ Συνόδων οἰκουμενικῶν αὐτῇ χορηγηθέντων, ταῦτα φυλάττει καὶ τηρεῖ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ταῦτα σέβεται καὶ περιέπει ἀντεχομένη τῆς ἐπὶ τῶν ἱερῶν τούτων καθεστώτων ἐποικοδομουμένης κανονικῆς αὐτῆς ὑποστάσεως· οὐδεμίαν δ' ἐπέμβασιν τολμήσασα εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν διατυπούντων τὰς παραλόγους ἀξιώσεις, κἂν ὦσιν ἐκκλησιαστικαί, οὐδὲ τὸ παράπαν αὐτοὺς ἐνοχλοῦσα, ἀπεκδέχεται καὶ τὸν ἐκ μέρους ἐκείνων σεβασμὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν θεογράπτων αὐτῆς νόμων καὶ δικαίων. Ἀπεσχισμένοι ἀπ' αὐτῆς, ἢ δογματικῶς ἡνωμένοι τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, καλὸν νὰ φροντίζωσι περὶ τῶν κατ' αὐτούς, περὶ τῶν ἐν τοῖς ἐγγεγραμμένοις ἑκάστῳ ὁρίοις πραττομένων, τῶν ἀνάγκην βελτιώσεως ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐχόντων, ὡς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία μεριμνᾷ περὶ τῶν ἑαυτῆς, ἐπιβλέπουσα μὲν, κατὰ τὰ ἀπ' αἰώνων δίκαια, ἐπὶ τῶν ἀντικανονικῶς καὶ παραχόρδως ἴσως, δι' ἀνθρωπίνην ἀτέλειαν, ἀλλαχοῦ γινομένων, ἀλλὰ μὴ ἀναμιγνυμένη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν βιοτὴν ἑκάστης ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ποιμαινούσης τοὺς ὀρθοδόξους τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς ζῶντας. Ἡ Μ. Ἐκκλησία, οὕτω πολιτευομένη, πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις καὶ οἷς ἴσως αὗται συμπαθοῦσιν, ἐξαγγέλλει ὅτι, μαθοῦσα ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων κρατεῖν τὰς παραδόσεις καὶ «ἐν οἷς ἔμαθε καὶ ἐπιστώθη» μένουσα, κατὰ Παῦλον, εἰδυῖα «παρὰ τίνος ἔμαθε», βεβαιοῖ τοὺς ἔξω τοῦ δικαίου, τοὺς ἔξω τῶν τῆς ἱστορίας διδαγμάτων, τοὺς ἔξω τοῦ κανονικοῦ πολιτεύματος διατυποῦντας ἀξιώσεις ἀδίκους ὅτι οὐδαμῶς ὑποχωρήσει ἐν τῇ διακεχαραγμένῃ ἤδη πορείᾳ αὐτῆς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἡ ἐφημερὶς «Μικρὰ Κυανῆ» (*Petit Bleu*) τῶν Βρυξελλῶν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 8 Δεκεμβρίου (ν. η.) δημοσιεύει τὰ ἀκόλουθα, ἅπερ δημοσιεύομεν ὑπὸ ἐπιφύλαξιν, ἀναμένοντες νὰ ἴδωμεν τὴν ἐπιβεβαίωσιν τούτων ἐν τοῖς βουλγαρικοῖς φύλλοις:

«Καίτοι γίνεται λόγος περὶ κατευνάσεως τῶν πνευμάτων μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, τῇ μεσολαβήσει τρίτων, ἐν τούτοις αἱ ἐπίσημοι ἐκ Βουλγαρίας πληροφορίαι πιστοποιοῦσιν ὅτι ἡ κατάστασις, ἀπὸ τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς τῆς Ἀγχιάλου, οὐδόλως ἐβελτιώθη.

Πρό τινων ἡμερῶν, πολυπληθεῖς Βούλγαροι διαδηλωταὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν ταῖς περισωθείσαις οἰκοδομαῖς τῆς Ἀγχιάλου, ἐκδιώξαντες τοὺς κατοίκους των καὶ κακοποιήσαντες, ἔν τινι καφφείῳ, Ἕλληνας, διότι συνδιελέγοντο ἐν τῇ μητρικῇ των γλώσσῃ. Μετὰ δύο ἡμέρας ἐπυρπόλησαν τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ἕλληνος Ἐπαμεινώνδα Θεοδωρίδου καὶ τέσσαρας παρακειμένας οἰκίας· τρεῖς δ' ἡμέρας βραδύτερον, νέα ἀπόπειρα ἐμπρησμοῦ δὲν ἐτελεσφόρησεν.

Οἱ ἔμποροι παρέμειναν ἀτιμώρητοι.

Αἱ ἐπιτόπιοι βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ οὐδὲν μέτρον λαμβάνουσι πρὸς προστασίαν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες κακοποιοῦνται ἐν πλήρει ἡμέρᾳ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐν τοῖς καταστήμασιν, ὑπὸ τὰ ἀδιάφορα βλέμματα τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορείας τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν Ἀνίκρας (;) ἐμαστιγώθη ἐν πλήρει ἡμέρᾳ ὑπὸ Βουλγάρου, μέλους τοῦ Κομιτάτου, τῆς ἀστυνομίας ἀρνηθείσης νὰ ἐπέμβῃ. Τῇ ἐπαύριον, ὁ Πέτρος Γεωργίου, ἐκ τοῦ χωρίου Δκουτλῆ, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸς πώλησιν τοῦ σίτου του, ἀπεγυμνώθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ βουλγαρικῆς ὁμάδος ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς τὸν μυλωθρὸν Τσόκοϊ· τῇ ἐπαύριον, ἡ αὐτὴ ὁμὰς, συλλαβοῦσα τὴν νύμφην τοῦ Ἕλληνος χωρικοῦ Κωνσταντίνου Γεωργίου καὶ ἑτέραν ἑλληνίδα νεάνιδα, διέπραξαν ἐπ' αὐτῶν τὰς ἐσχάτας τῶν ὕβρεων.

Ἡ περιουσία τῶν Ἑλλήνων τῶν μεταναστευόντων ἐκ Βουλγαρίας κατάσχεται. . . .

Τέλος, ἡ ἐπίσημος ἐπιτροπὴ ἡ συσταθεῖσα πρὸς παροχὴν βοηθημάτων εἰς τὰ θύματα τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀγχιάλου, ἀπεφάσισεν ἵνα χορηγῇ ἄρτον εἰς 50 μόνον βουλγαρικὰς οἰκογενείας, ἀντὶ τῶν 200 εἰς ἃς ἐχορήγει τέως, «διότι αἱ λοιπαὶ 150 εἰσὶν ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι»· αὗται δὲ σήμερον ἀποθνήσκουσι, κυριολεκτικῶς, τῆς πείνης.

Αἱ ἐξ Ἀγχιάλου ἐπιστολαὶ παριστῶσι τὰ πράγματα ὑπὸ πολὺ ἀπαισιωτέραν ὄψιν· ἀλλὰ περιοριζόμεθα εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις αἵτινες μετ' οὐ πολὺ δημοσιευθήσονται . . . ». . . .

Ἐν τῇ «Βετσέρνα Πόστα», ὁ Βούλγαρος δημοσιογράφος Δασκάλωφ ἀποτρέπει τοὺς Ἕλληνας τοῦ νὰ μεταναστεύωσιν ἐκ Βουλγαρίας, διαζωγραφῶν, μελανοῖς χρώμασι, τὴν πτωχείαν καὶ κακοδαιμονίαν τῆς χώρας εἰς ἣν μεταναστεύουσι.

Τὰ ἀντιπολιτευόμενα βουλγαρικὰ φύλλα κακίζουσι δριμέως τὴν ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἕλληνος Μητροπολίτου Ἀγχιάλου κ. Βασιλείου πολιτείαν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις, ἀφοῦ ἐκράτησεν αὐτὸν ἐπὶ τοσούτους μῆνας, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἐγκάθειρκτον καὶ ἠρνήθη ἐπανειλημμένως νὰ ἀπελευθερώσῃ αὐτόν, οὐδὲ κἂν ἐπ' ἐγγυήσει, κατὰ προτάθη αὐτῇ, ἐξηναγκάσθη ἐπὶ τέλους, ὑπὸ ξένης ἐπεμβάσεως, νὰ πράξῃ τοῦτο, πρὸς μεγίστην μείωσιν τοῦ γοήτρου της.

Καὶ αἱ ἐφημερίδες δὲ τῆς Βιέννης δημοσιεύουσι πλεῖστα τηλεγραφήματα ἐκ Σόφιας, καθ' ἃ, ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Μητροπολίτου Ἀγχιάλου ἐγένετο τῇ ρητῇ ἀπαιτήσει τοῦ Τσάρου.

Ὁ «Γαλάτης» (Gaulois) τῶν Παρισίων δημοσιεύει, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῆς 27 Νοεμβρίου, πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου, καθ' ἃς, ἡ ἀπονομὴ σερβικῶν παρασήμων πρὸς κληρικούς τινας καὶ λαϊκοὺς ὑπαλλήλους τῶν Πατριαρχείων κατετάραξε τὸν ἡμιεπίσημον Courrier de Sofia ὅστις καὶ ἐδημοσίευσε σφοδρὰν διαμαρτυρίαν· κατακρίνει ἐπίσης ἡ τελευταία ἐφημερὶς καὶ τὴν πίστωσιν 300 χιλιάδων φράγκων, ἅπερ ἐψήφισεν ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ὁ «Γαλάτης» ἐπάγει ὅτι ἡ μῆνις τοῦ Courrier de Sofia κατὰ τῶν Σέρβων ὑφίσταται μέν, ἀλλὰ προέρχεται οὐχὶ ἐκ τῶν προβαλλομένων προφάσεων, ἀλλ' ἐκ τῆς στάσεως τῶν Σέρβων κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν κομιτάτων.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ του ὁ «Γαλάτης» ἐπιβεβαιοῖ, κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, τὴν παρὰ βουλγαρικῆς συμμορίας ἐξολόθρευσιν, ἐν τῷ χωρίῳ Ραμίλ, ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας τοῦ ἕλληνος Σταύρου Ἰωάννου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νηπίων τέκνων του, ἣν ἐξολόθρευσιν ἀνεγράψαμεν ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 18 Νοεμβρίου φύλλῳ τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας». Τὴν εἴδησιν ταύτην ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἡ «Independance Belge» (Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία) τῶν Βρυξελλῶν.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ του ὁ «Γαλάτης» ἀγγέλλει, κατὰ πληροφορίας αὐτοῦ ἐκ Σερρῶν, τὴν δολοφονίαν, παρὰ τῶν Βουλγάρων, τοῦ ἕλληνος ἐμπόρου Γεωργίου Βαλσαμίδου ἐξ Ἐγρί-δερε, ἐνῷ μετέβαινεν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Ἀλιστράτης, ἥτις δολοφονία προὐξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως ταύτης, τοσαῦτα ὑποστάσης ἄχρι τοῦδε ἐκ μέρους τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων.

*

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

«Αἴτησις κατοίκων Μεσημβρίας, ὑπηκόων Βουλγάρων, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Θρησκευμάτων.

Κύριε Ὑπουργέ,

Τὴν 31ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ἐντυπώσεως ἣν παρήγαγεν ἐφ' ἡμῶν ἡ φοβερὰ τῆς Ἀγχιάλου καταστροφὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἐπακολουθησασῶν πιέσεων καὶ ἀπειλῶν παρὰ διαφόρων προσώπων, ὄντων ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνθελληνικοῦ κινήματος, ἀπειλούντων ὅτι καὶ ἡ ἰδία τύχη ἐπεφυλάσσετο ἡμῖν ἐὰν δὲν ἠρνούμεθα τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ τοῦτο τὴν 7ην ἀκριβῶς ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἀκουσίως ἐδεχθημεν ὅπως ὑπογράψωμεν ἓν ἔγγραφον συντεταγμένον τοιουτοτρόπως, ὅτι, δῆθεν, ἡμεῖς αὐτοθελήτως παραδεχθέντες κηρυσσόμεθα Ἐξαρχικοὶ καὶ συνεπῶς ἐν τῷ μέλλοντι μέλη τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας· μὲ τὴν ἀμοιβαίαν ὅμως συμφωνίαν ὅπως τὸ ἄνω εἰρημένον ἔγγραφον, ἐπιδεικνυόμενον μόνον πρὸς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνθελληνικοῦ κινήματος, πρὸς ἱκανοποίησίν των, θὰ ἔμενεν ἐν παντὶ γράμμα νεκρόν.

Ἀλλ' οἱ ἐξαναγκάσαντες ἡμᾶς εἰς τὸ διάβημα τοῦτο ἀπεδείχθησαν ἀνειλικρινεῖς, ἀποστείλαντες τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἰς τὴν ἱερὰν Νητρόπολιν Συλήμνου πρὸς ἐπισημοποίησιν αὐτοῦ· μ' ὅλον ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον δὲν ἐκφράζει τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν

θρησκευτικὴν ἡμῶν συνείδησιν, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἔπαυσε τὸ νὰ ἦναι συνείδησις τῶν μελῶν τῆς Ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο δὲν δύνατκι νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόδειξις τῆς ἀλλαγῆς τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν συνειδήσεως, διότι ἐγένετο ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ φόβου, μὴ ὑπαγορευόμενον ἐσωτερικῶς ἐκ τῆς ἐλευθέρας θρησκευτικῆς ἡμῶν συνειδήσεως, καὶ ὅπως παραδοθῇ εἰς ἰδιωτικὰ πρόσωπα, οὐχὶ δεῖνα χρησιμοποιηθῇ παρ' αὐτῶν καὶ ἀποπλανήσῃ τὰς βουλγαρικὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, γείνει δὲ αἰτία ὅπως ἐκδοθῇ παρὰ τῶν τελευταίων ἔγγραφον, ὡς ἐν παραδείγματι τὸ ὑπ' ἀριθ. 2990 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Συλήμνου πρὸς τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀντιπρόσωπον Πύργου, δημοσιευθὲν διὰ κοινοποιήσεως ὑπ' ἀριθ. 8 τῆς ἐν Μεσημβρίᾳ βουλγαρικῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὰ ἄνω εἰρημένα, εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ καταπατῆται ἓν ἐκ τῶν ἠγγυημένων ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους Νόμου ἀνθρώπινον δικαίωμα τῶν πολιτῶν της, ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεώς. Βαθυσεβάστως ὅθεν παρακκλοῦμεν, κύριε Ὑπουργέ, ὅπως λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡμεῖς εἰλικρινῶς καὶ μὲ ἐσωτερικὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν καὶ πεποίθησιν ποτὲ δὲν ἠρνήθημεν τὴν Ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εὐαρεστούμενος διατάξητε τὰ δέοντα, ἵνα διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον ἡμῶν, τὸ ἀποσπασθὲν διὰ τῆς βίας καὶ ἀπάτης, μηδεὶς κρατηθῇ λογαριασμός, ὡς μὴ ἐκφράζον τὰ ἀληθῆ ἡμῶν θρησκευτικὰ αἰσθήματα, καὶ νὰ μὴ λαμβάνηται συνεπείᾳ ἐκείνου οὐδὲν μέτρον παρὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν».

Ἔπονται 185 ἰδιόχειροι ὑπογραφαὶ κατοίκων Μεσημβρίας.

Ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Μεσημβρίας

ΣΚΟΥΛΗΣ ΑΝΕΣΤΙΑΔΗΣ.

(Τ. Σ.)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπισκέψεις ἐπίσημοι.— Τῇ κυριακῇ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀνελθὼν εἰς τὰ ἐν Γιλδὶζ αὐτοκαρατορικὰ ἀνάκτορα, ὑπέβαλε διὰ τῆς ἀρχιγραμματείας αὐτῶν εὐχαριστίας ἐπὶ τοῖς διαμηνυθεῖσιν αὐτῷ ἐπισήμως περὶ τῆς πρὸς αὐτόν τε καὶ πρὸς τὸ γένος ὑψηλῆς αὐτοκρατορικῆς εὐμενείας. Τῇ Α. Θ. Π. συνώδευεν ὁ ἄρχων καπικεχαγιᾶς τῶν Πατριαρχείων.

Αὐτοκρατορικὴ ἑορτή.—Τῇ τετάρτῃ, 6 δεκεμβρίου, τελουμένης ἐν τῇ ἐνταῦθα αὐτοκρατορικῇ Ρωσσικῇ πρεσβείᾳ δοξολογίας ἐπὶ τῇ ὀνοματικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Α.Μ. τοῦ τσάρου, παρέστη ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος, ὃς ἡρμήνευσε τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας, διερμηνεύοντος τοῦ γραμματέως τοῦ Α' πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Χρ. Παπαϊωάννου, τὰς πατρικὰς προρρήσεις καὶ εὐχὰς ὑπὲρ ἀμφιλαφοῦς εὐδαιμονίας τοῦ ἑορτάζοντος εὐσεβεστάτου μονάρχου· — τὰς αὐτὰς θερμὰς εὐχὰς καὶ προρρήσεις ὑπέβαλον καὶ οἱ παραστάντες πανοσιολογ. ἐπίτροποι τῶν Ἁγίων Τόπων.— Ὁ πατριαρχικὸς ἀπεσταλμένος ἐπὶ τῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀγομένῃ ὀνοματικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ εὐσεβοῦς ἡγεμόνος Μαυροβουνίου, διῆλθε διὰ τῆς οἰκίας τοῦ τῆς ἡγεμονίας ταύτης ἐπιτετραμμένου καταλιπὼν ἐπισκεπτήριον.

Μητρόπολις Τυρολλόης.— Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς πέμπτης, 7 τοῦ μηνὸς, ἐνεκρίθη συνοδικῶς ὅπως ἀνασυσταθῇ ἡ τῷ 1848 τῇ τῆς Ἡρακλείας μητροπόλει συγχωνευθεῖσα ἐπισκοπὴ Τυρολλόης καὶ Σεργεντζίου, ἀναγγελλομένης τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῷ σεβ. μητροπολίτῃ Ἡρακλείας χάριν τοῦ καθορισμοῦ χωρίων τινῶν ἑκατέρου τῶν δύο τμημάτων. Ἡ ἐπισκοπὴ ἠνώθη πρὸ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἐτῶν, κατ' ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων.

Μητρόπολις Κορυτσᾶς.— Τῇ χθὲς, 8 ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Κορυτσᾶς κ. Γερβάσιος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολ. δευτερεύοντος. Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Κορυτσᾶς πρὸ μηνὸς σχεδὸν ἀπέλυσεν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως συμβουλευτικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀξιῶν πατρικῶς ἵνα πάντες οἱ ὀρθόδοξοι τῆς τε πόλεως καὶ τῶν κωμῶν καὶ χωρίων «τὴν ἀρίστην ἐν πᾶσι καὶ πρὸς πάντας ζηλώσαντες πολιτείαν καὶ διαγωγὴν τὰ ἄριστα καὶ κοινωφελέστατα πάντοτε καὶ πανταχοῦ διαπράξωσι συνωδὰ τῷ θείῳ θελήματι καὶ συμφώνως ταῖς καθεστηκυίαις ὑψηλαῖς αὐτοκρατορικαῖς καὶ κυβερνητικαῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς νόμοις τοῦ βασιλείου κράτους», ὡς αὐταῖς λέξεσι προτρέπεται ἐν τῷ κάλλιστα γεγραμμένῳ νουθετητικῷ αὐτοῦ γράμματι.

Ἐπισκέψεων ἀπόδοσις.— Τῇ παρελθούσῃ

κυριακῇ, μεταβὰς εἰς Πέραν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν τῷ τε ἐξ. Μουνὴρ πασᾷ, πρεσβευτῇ τῆς Ὑψ. Πύλης ἐν Παρισίοις, καὶ τοῖς ἐξ. πρεσβευταῖς Ἰταλίας καὶ Σερβίας, ὧν ὁ πρῶτος ἦλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Π. τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι.

Τὰ ἔν τινι πρωϊνῇ ἐφημερίδι πρὸ μιᾶς ἀκριβῶς ἑβδομάδος γραφέντα περὶ τοῦ σεβ. γέροντος Νικομηδείας εἰσὶν ἀνακριβῆ, καίτοι ζητοῦσι δῆθεν ν' ἀναγράψωσι τὴν ἀκρίβειαν. Ἕκαστος τῶν σεβασμ. συνοδικῶν δικαιοῦται καὶ νὰ σκέπτηται καὶ νὰ λαλῇ ἀκούων τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, οἱ δὲ σεβόμενοι τὴν μακρὰν καὶ πολύτιμον πεῖραν τῶν γερόντων καὶ τιμῶντες τὰ ἐκ ταύτης διδάγματα οὐδαμῶς ἀναμένουσι διδασκαλίας ἀπὸ μέρους οἱουδήποτε δημοσιογράφου· οὔτε εὑρέθη ἐφημερὶς, ἥτις ἐνόμισε καλὸν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν μὴ συνταχθέντων τῇ γνώμῃ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Νικομηδείας, διότι γινώσκουσιν οἱ φρόνιμοι ὅτι ἕκαστος τῶν λαλούντων εὐθύνεται διὰ τὴν ἰδίαν γνώμην, ἣν βεβαίως ἐσχημάτισε κατόπιν ἐξετάσεως ζητήματός τινος.

ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.— **Γράφουσιν ἐξ Ἱεροσολύμων** ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸ μικροῦ τιμωρηθεὶς πρώην ἱερομόναχος κ. Παντελεήμων, γέρων τοῦ Καρκαλληνοῦ κελλίου τοῦ Σταυροῦ, τοῦ κατοικουμένου, δῆθεν, ἀπὸ ἑξηκονταετίας ὑπὸ ρώσσων, ὡς περιθρυλοῦσιν, ἀνήγειρε, παρὰ πάντα νόμον, ἐκκλησιαστικὸν καὶ πολιτικὸν, ἱκανὰ κελλία ἐπὶ τῆς ἀγορασθείσης ὑπ' αὐτοῦ τοποθεσίας, ὅπου ἄλλοτε ἦν ἡ παλαίρατος καὶ γεραρὰ λαύρα τοῦ ἁββᾶ Χαρίτωνος. Εἰς τὸ τόλμημα τοῦτο τὸ τόσον ἀντικανονικὸν, ὑπερφρονῶν καὶ μὴ ὑπακούων τῇ κανονικῇ καὶ θεοδμήτῳ ἐκκλησιαστικῇ τῆς Πλαιστίνης ἀρχῇ, προέβη, καὶ, ἐμμένων ἀσυνειδήτως, συνέστησε καὶ μετόχιον ἐν αὐτῇ τῇ Ἁγίᾳ Πόλει, ἧς ἡ κανονικὴ ὀρθόδοξος ἀρχὴ οὐδὲν ὡς φαίνεται σημαίνει, κατὰ τὴν παράδοξον τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ γνώμην, ἐν παρομοίοις ζητήμασιν, ἀφοῦ ταῦτα χαρακτηρίζονται «ζητήματα συνειδήσεως». Τοιαῦται θεωρίαι καὶ τοιαῦται ἀθεμελίωτοι διδασκαλίαι οἱουδήποτε Πανταλεήμονος τείνουσι, δυστυχῶς, εἰς ὑπόσκαψιν αὐτοῦ τοῦ ἑπτασυνόδου πολιτεύματος τῆς ὀρθοδοξίας, εἰς ζημίαν πολλαπλῆν τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου κατ' Ἀνατολὴν Ἐκκλησίας, ἥτις οὐδὲ τὸ ἑκατοστημόριον ἴσως δύναται νὰ διαπράξῃ τῶν ὑπ' ἐκείνων ἐνεργουμένων καὶ πραττομένων. Ἄλλως, ἀγνοοῦμεν πῶς ἔστι θεμιτὸς ὁ συμβιβασμὸς ἰδιοτήτων κληρικοῦ δῆθεν ἄλλης Ἐκκλησίας ὀρθοδόξου, ἀλλὰ μοναχοῦ ὑπὸ τὸν ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, μοναχοῦ ὑποτελοῦς ἑτέρᾳ μονῇ καὶ συνάμα ἡγουμένου καὶ κτίτορος μονῆς κειμένης ἐν τοῖς ὁρίοις ἑτέρου πατριαρχικοῦ θρόνου, εἰς ὃν δέον ν' ἀνήκῃ ὁ ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος, ἐὰν εὐλαβῆται καὶ τηρῇ καὶ σέβηται τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ καθεστῶτα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Λειτουργικὰ βιβλία. — Τῆς ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου πέρυσιν ἐκδοθείσης Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος ἀντίτυπα εὑρηνται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας». Τὸ βιβλίον τοῦτο, ἐκδοθὲν εὐλογίᾳ καὶ κελεύσει τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, διορθωθὲν ὅπου ἔδει, καὶ τὰς ἀναγινωσκομένας εὐαγγελικὰς περικοκὰς περιέχον κατὰ τὴν πατριαρχικῶς καὶ συνοδικῶς ἐγκριθεῖσαν ἔκδοσιν τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐξετυπώθη οὐχὶ χάριν τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, οὔτε χάριν τῶν ὀρθοδόξων τῆς πρωτευούσης. Βιβλίον λειτουργικὸν, ἐγκρίσει τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐκδεδομένον, ὡρισμένον ἐστὶ πρὸς χρῆσιν πάντων τῶν ναῶν, ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐπίτροποι οὐδαμῶς ἔδει ν' ἀναμένωσι προτροπὰς καὶ συστάσεις ἐκκλησιαστικὰς ὅπως εἰσαγάγωσιν ἐν τοῖς ναοῖς, ὧν τὰ πράγματα διευθύνουσι.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια.—Συστάσει τῆς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, διωρίσθη ὑπὸ τῆς διευθυνούσης τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» ἐπιτροπῆς διαχειριστὴς καὶ συντάκτης περιοδεύων ὁ ἑλλ. κ. Ι. Χατζόπουλος, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν ἑτέραις ἐφημερίσιν εὐδοκίμως καὶ μετὰ χρηστότητος ὑπηρετήσας.

Χοροστασίαι.— Ἐν τοῖς τῇ τετάρτῃ πανηγυρίζουσιν ἱεροῖς ναοῖς ἁγίου Νικολάου Γαλατᾶ καὶ Τζιβαλίου ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πρώτῳ μὲν κατὰ τὸν ἑσπερινὸν, τῇ τρίτῃ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς τετάρτης, πολυπληθεστάτου συρρεύσαντος ἐκκλησιάσματος ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ναοῖς. Ἐν τῷ τοῦ Γαλατᾷ παρίστατο συμπροσευχόμενος ὁ ἐξ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Γρυπάρης.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ἱεροσπουδαστήριον Σάμου. — Διευθυντὴς τοῦ ἐν Σάμῳ ἱεροσπουδαστηρίου διωρίσθη ὁ ἐκ Κρήτης πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Ζαχαρίας Δικνᾶς, προλύτης τῆς θεολογίας, σπουδάσας καὶ ἐπὶ τετραετίαν ἐν γερμανικοῖς πανεπιστημίοις.

Ὀνομαστικαὶ ἑορταί.—Τῇ τετάρτῃ, 6 τοῦ μηνός, ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὸν ἑορτάζοντα σεβασμ. μητροπολίτην Μαρωνείας, καὶ συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Βόσνης· εὐηρεστήθη δὲ νὰ διαβιβάσῃ τὰς πατρικὰς εὐχὰς αὐτοῦ τοῖς ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἑορτάζουσι· τῷ μὲν ἐξοχ. ἀντιναυάρχῳ ἰατρῷ Ν. Κοσμᾷ πασᾷ καὶ τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Ν. Δ. Φωτιάδῃ διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου, τῷ δὲ ἐξοχ. ἰατρῷ Ν. Βεγκλίδῃ πασᾷ καὶ τῷ κ. Ν. Ἠλιάσκῳ διὰ τοῦ πανοσ. Μ. ἀρχιδιακόνου. — Τῇ πέμπτῃ, 7 τοῦ μηνός, τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Νεοκαισαρείας ἑορτάζοντι συνεχάρη τηλεγραφικῶς· ηὔξατο δὲ τὰ δέοντα τῷ πανοσιολ. ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀρχιμ. κ. Ἀμβροσίῳ Ἰβηρίτῃ.

Σωματεῖα.—Τῇ δευτέρᾳ, 4 δεκεμβρίου, πολλῶν ἑορταζουσῶν γυναικείων Ἀδελφοτήτων ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Βαρβάρας, ἡ Α. Θ. Π. ηὐδόκησε νὰ ἐκπροσωπηθῇ διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιδιακόνου κ. Βενιαμὶν ἐν τῇ κατὰ Ξυλόπορταν Ἀδελφότητι, ἥτις ἐκ πόρων ὀλίγων ἀρκετὰ ἐπετέλεσε πρὸς διάκοσμον τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ ταύτῃ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ πρὸ τριῶν αἰώνων πατριαρχικοῦ χρηματίσαντος. —Παρατηρητέον ὅτι ἐκεῖνα τῶν σωματείων ἐργάζονται πρακτικώτερον καὶ κοινωφελῶς, ὅσα ἀποφεύγουσι τὰς πομπώδεις ἑορτὰς καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς διθυράμβους, οἵτινες οὐχὶ σπανίως ἐπεζήτησαν νὰ καλύψωσι τὴν γυμνότητα τῆς καταστάσεως.

Τιμωρία ἱεροψάλτου.—Ἕνεκα πολιτείας ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, ἐτέθη εἰς ἀργίαν μέχρι τῶν χριστουγέννων, διαταγῇ τῆς Α. Θ. Π., ὁ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Τζιβαλίῳ ὑπηρετῶν ἱεροψάλτης κ. Γ. Βόμβας.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Κήρυγμα—Διωρίσθη ἱεροκήρυξ τῆς ἐπισκοπῆς Φθιώτιδος, στερουμένης τοιούτου, ὁ τέως ἱεροκήρυξ τῆς ἐπισκοπῆς Ἠλείας, πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἰωακεὶμ Σπετσέρης

ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΑΔΕΛΦΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ πρὸς τοὺς παθόντας ἐπεδείξατο λαμπρὰ καὶ πάλιν ἡ ἱερὰ μητρόπολις **Διδυμοτείχου** καὶ οἱ φιλογενεῖς αὐτῆς ὀρθόδοξοι, συλλέξαντες καὶ ἕτερα 500 φράγκα. Καὶ λοιπὸν ἡλίου φανότερον ἐδείχθη ὅτι πανταχοῦ, ταῖς παρακινέσεσι τῶν σεβ. ἀρχιερέων οἱ ὁμογενεῖς ὑπείκουσι προθύμως, καὶ τεκμηριοῦσιν αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ χριστιανικά. Ἐπὶ τῆς ἐθνικωτάτης ταύτης ὑποθέσεως ἡ ἐν Κύπρῳ καλλίστη ἐφημερὶς «Ἐλευθερία» γράφει ταῦτα τὰ πολλῆς προσοχῆς ἄξια.

«Εἷς ταπεινὸς καὶ ἀνεπίδεικτος ἐργάτης τῶν γραμμάτων, ὁ δημοδιδάσκαλος τῆς Γύψου, θλιβόμενος διά τ' ἀνεκδιήγητα μαρτύρια τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐσκέφθη νὰ διενεργήσῃ εἰσφορὰς ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθησάντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Πράγματι συνέλεξε ποσόν τι μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου του, καὶ εἶτα ἐπεδόθη εἰς ἀναζήτησιν τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ὅπως παραδώσῃ εἰς αὐτὴν τὸ συλλεγὲν χρῆμα. Ἀλλὰ μάτην ἀπετάθη πολαχοῦ προσπαθῶν ν' ἀνακαλύψῃ τὰ ἴχνη μιᾶς τοιαύτης ἐπιτροπῆς. Οὐδαμοῦ ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ καὶ ἴχνος μιᾶς ἐπιτροπῆς ἢ μιᾶς ἑταιρείας ἢ σωματείου διενεργοῦντος ἔρανους ὑπὲρ τῶν καταδυναστευομένων, τῶν γυμνητευόντων, τῶν ἀνεστίων, τῶν δολοφονουμένων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς λιθίνης ἀδιαφορίας, ἥτις συνέχει σύμπαντας ἡμᾶς ἀπέναντι μεγίστων ἐθνικῶν συμφορῶν, ἀπέναντι κρισιμωτάτων τῷ Γένει περιστάσεων, ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ δημοδιδασκάλου ἀποτελεῖ φαινόμενον βαθείας συναισθήσεως τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθηκόντων, διδάσκουσα εὐγλώττως τὰς ὑποχρεώσεις, ὑφ' ὧν περιβάλλεται ὁ ἀληθής, ὁ γνήσιος, ὁ μὴ φωνασκῶν, καὶ μὴ δημοκοπῶν καὶ μὴ ἀρεσκόμενος εἰς ματαίας ἐπιδείξεις πατριωτισμοῦ. Ἔλθετε νῦν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ, οἱ προηγηταὶ τῆς κοινῆς γνώμης, οἱ ταγοὶ τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων νὰ μᾶς εἴπητε τί ἐπράξατε, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔφθασε μέχρι τῶν ὑπερηφάνων ὤτων σας τὸ κερκυνοβόλον ἄγγελμα ὅτι ἡ Βουλγαρία μετέβαλεν εἰς ἐρείπια καὶ τέφραν ἕνα ἀκμαῖον προμαχῶνα τοῦ ἑλληνισμοῦ παρὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον, ὅταν κατ' ἐπανάληψιν ἐμάθατε ὅτι ἑλληνικοὶ ναοὶ καὶ ἑλληνικὰ σχολεῖα διηρπάγησαν ἢ παρεδόθησαν εἰς τὴν μανίαν τοῦ πυρός, ὅταν ἐμάθατε ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ἐκεῖ κάτω καταδιώκεται ἀμειλίκτως, ἐκδιώκεται ἀπὸ τῶν ἑστιῶν, ἀπὸ τῶν πόλεων καὶ τῶν συνοικισμῶν, τοὺς ὁποίους ἵδρυσεν ἡ ἀπαράμιλλος ἑλληνικὴ δραστηριότης καὶ φιλεργία καὶ ἀνέδειξε τὸ μεγαλουργὸν καὶ δαιμόνιον ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Ἔλθετε σεῖς, οἱ περιάγοντες τὸν πατριωτισμόν σας

ἀνὰ τὴν Κύπρον καὶ λογοκοποῦντες διαρκῶς εἰς τὰ καφενεῖα, ἔλθετε οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ διδάσκαλοι, οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται, ὅσοι καυχᾶσθε διὰ τὴν ἑλληνικὴν καταγωγήν σας καὶ ἀσμενίζετε νὰ ἐπιδεικνύητε τὸν πατριωτισμόν σας, νὰ μᾶς δείξητε ποία εἶναι ἡ δράσις, τὴν ὁποίαν ἠσκήσατε εἰς τὰς κρισίμους τοῦ Γένους περιστάσεις, ποῦ εἶναι αἱ συνδρομαί, τὰς ὁποίας συνελέξατε καὶ ποῦ εἶναι τὰ βοηθήματα, ἅτινα ἀπεστείλατε πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνακούφισιν τῶν θυμάτων καὶ ἐπίρρωσιν τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῶν τιμαλφεστάτων τοῦ Γένους ἀδελφῶν ἡμῶν; Ποῦ εἶναι αἱ ἐπιτροπαί, τὰς ὁποίας κατηρτίσατε, καὶ ποῦ εἶναι αἱ συνδρομαὶ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας ἠθροίσατε ὅπως περιβάλητε τὴν γυμνότητα, καταπαύσητε τὴν πεῖναν καὶ κατασβέσητε τὴν δίψαν τῶν θυμάτων τοῦ βουλγαρικοῦ φανατισμοῦ; ».

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἀποφάσει τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν τῆς θέσεως διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν Πατριαρχείων. Ὅπως γένηταί τις δεκτὸς καὶ συμμετάσχῃ τοῦ διαγωνισμοῦ, ὀφείλει ἵνα αὐτοπροσώπως παρουσιασθῇ εἰς τὸν Π. Δ. Νικολόπουλον α΄ γραμματέα τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ ἐγγραφῇ, προσαγάγῃ δὲ καὶ τὰς ἀπαιτουμένας συστάσεις καὶ πιστοποιητικά. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπιφυλάσσει ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτιμήσεως πάντων τῶν ὅρων, τῆς παραδοχῆς τῶν διὰ τὸν διαγωνισμὸν ἐγγραφησμένων, δι' οὓς κατώτατον ὅριον ἡλικίας ὁρίζεται τὸ 30, ἀνώτατον δὲ τὸ 40.

Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται κατὰ τὸν ἰανουάριον τοῦ 1907, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐγγραφέντων ὑποψηφίων παραδεκτοὶ θὰ λάβωσι προσωπικὴν εἰδοποίησιν, ὁρίζουσαν αὐτοῖς τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Αἱ ἐγγραφαὶ ὑποψηφίων ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, λήγουσι τῇ 30 δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ γίνονται κατὰ πᾶσαν δευτέραν, τρίτην καὶ σάββατον ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 3 μετὰ μεσημβρίαν.

(ἐκ τοῦ γραφείου)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 83 καὶ ἡμερ. 16 8)βρίου 1904 ἀποφάσεως τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου).

Διὰ ταῦτα

Ἰδὸν καὶ τὰ ἄρθρ. 77 καὶ ἐπ. 207 τῶν πατριαρχικῶν Οἰκονομικῶν Ὀδηγιῶν,

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶ,

Ἀπορρίπτει τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ ἀπορριπτέα,

Δέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπ' ἀρθ. πρωτ. 5678 καὶ ἡμερομ. 8 αὐγούστου 1906 ἀγωγὴν τῆς Ἀγγελικῆς Γεωργίου κατὰ Ἀθανασίου Γεωργίου ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον,

Κηρύττει τὴν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφισταμένην μνηστείαν διαλελυμένην ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου μεθ' ὅλων τῶν νομίμων συνεπειῶν,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαλύσεως τῆς μνηστείας τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια διακόσια ὀγδοήκοντα πέντε (ἀρ. 285) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων 2

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος**

ὁ Α΄ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ἐκ τοῦ πατριαρχ. ἀρχειοφυλακείου πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.

Ἐκδοθέντα ταῦτα, εὐλογίᾳ καὶ κελεύσει τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακεὶμ Γ΄ τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, ἀποτελοῦσι τόμους τρεῖς, ὧν ὁ μὲν περὶ Ἁγίου Ὄρους περιέχει σελ. 344 — ὁ περὶ τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου 729, καὶ ὁ περὶ τῶν ὁμοίων Ἐκκλησιῶν Ρωσσίας, Ρουμανίας καὶ Σερβίας καὶ τῶν ἄλλοτε ἀρχιεπισκοπῶν Ἀχριδῶν καὶ Πεκίου σελίδας 1115. Τιμῶνται ὁ Α΄ γροσίων ἀργυρῶν 20—ὁ Β΄ 40 ὁ Γ΄ 60, καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

Οὐδὲν φύλλον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀπολεσθὲν ἀναπληροῦται δωρεὰν, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ 60 παράδων διὰ τὸ ὀκτασέλιδον καὶ 100 παράδων διὰ τὸ δωδεκασέλιδον τεῦχος.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948
Π.Ι.Ν.-726864
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА